

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie M. B.

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 września 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Bolesławcu,

zawartego w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 782/22,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł:**

nie uwzględnić wniosku

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K 782/22, Sąd Rejonowy w Bolesławcu, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze.

W uzasadnieniu wskazano, że do chwili obecnej w przedmiotowej sprawie odbyło się siedem terminów rozprawy. Od kwietnia 2023 r. oskarżony nie stawiał się na kolejnych terminach z uwagi na swój stan zdrowia, wnosząc jednocześnie o ich odroczenie. Powołano się także na treści opinii biegłego z dnia 16 kwietnia 2024 r., w której biegły zaopiniował, że aktualny stan zdrowia oskarżonego pozwala mu

na branie udziału w rozprawach na terenie miejsca zamieszkania, tj. J. Jednocześnie wnioskujący wskazuje, że aktualnie nie jest znany termin, w którym stan zdrowia oskarżonego poprawi się na tyle, że będzie mógł brać udział w rozprawie, stawiając się osobiście w Sądzie Rejonowym w Bolesławcu.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej lub w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Należy pamiętać, iż odstępienie od właściwości sądu do rozpoznania sprawy stanowi sytuację wyjątkową, związaną z dobrem wymiaru sprawiedliwości, dlatego wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu może być skuteczny tylko wtedy, gdy jego przesłanki faktyczne są rzeczywiście spełnione (zob. postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2018 r., V KO 35/18).

Sąd wnioskujący, uzasadniając swój wniosek o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k., odwołał się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, w którym wyrażnie wskazano, że okoliczność uzasadniająca przekazanie sprawy w trybie przewidzianym w tym przepisie może wystąpić *jeżeli daje to realne szanse udziału oskarżonego w rozprawie przed tym sądem* (zob. postanowienie SN z dnia 15 grudnia 2010 r., II KO 100/10; postanowienie SN z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11; postanowienie SN z dnia 26 września 2012 r., II KO 49/12; postanowienie SN z dnia 29 sierpnia 2012 r., II KO 45/12). Odwołanie się do wskazanych orzeczeń Sądu Najwyższego jest o tyle chybione, że w przedmiotowej sprawie taka okoliczność nie występuje. Z ostatniej opinii biegłego z dnia 15 maja 2024 r. (k. 922-923), której treści sąd wnioskujący nie uwzględnił w postanowieniu

wnioskującym, skupiając swoją uwagę jedynie na treści wcześniejszej opinii z dnia 16 kwietnia 2024 r., wynika wprost, iż „aktualny stan zdrowia M.B., związany z zaawansowaną chorobą nowotworową, stanowi przeciwskazanie do brania udziału w sądowym postępowaniu karnym. Obecnie oskarżony jest w trakcie specjalistycznego leczenia. Wskazana ponowna ocena możliwości brania udziału w postępowaniu za 6 miesięcy” (k. 923). Przy czym także opinia z dnia 14 kwietnia 2024 r. zawiera stwierdzenie, że „można spodziewać się wyraźnej poprawy w możliwości uczestnictwa oskarżonego w rozprawach poza miejscem zamieszkania w okresie 3-6 miesięcy od daty przeprowadzonego przez biegłego badania (21 marca 2024)” (k. 905).

W tej sytuacji nie znajduje uzasadnienia przekazanie przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, a rozpatrywany wniosek jest co najmniej przedwczesny, skoro zdaniem biegłego wydanie kolejnej, miarodajnej opinii dotyczącej stanu zdrowia i możliwości występowania oskarżonego przed sądem, będzie uzasadnione dopiero w listopadzie 2024 r. Nie ma zatem aktualnie możliwości procedowania z udziałem oskarżonego w sądzie położonym w pobliżu miejsca jego pobytu lub zamieszkania, co mogłoby uzasadniać skorzystanie ze szczególnej instytucji jaką jest tzw. właściwość z delegacji (zob. postanowienie SN z dnia 13 maja 2020 r., IV KO 30/20).

Nie bez znaczenia w tej sytuacji pozostaje fakt, podniesiony we wniosku, że postępowanie w sprawie II K 782/22 toczy się niemalże dwa lata, zaś w przypadku ewentualnej dalszej niemożności występowania oskarżonego bezpośrednio na rozprawie przekazanie przedmiotowej sprawy innemu sądowi byłoby bezcelowe i sprzeczne z zasadą ekonomii procesowej.

Wobec powyższego orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]

